Причастіе? Что є вамъ недꙋховните и намъ дꙋховните? Ни є ли само внезапно и отвѣднашь дѣто сѫ тласна тѣжкіѧ товаръ отъ дꙋховніѧ санъ на слабыти-іоци, и на неопитнити наши свѧщенническиｃ плеци; та прави черквата на намъ Бъларите по низка въ наредбите ѝ отъ дрꙋгите Православни и самостоѧтелни черкви чрезъ това отношеніе? Освѣнь това: Кой изъ свѧщенниците цо смы сѫ натоварилє съ тозы тѣжакъ товаръ, съ това высоко званіе, и минꙋваме презъ кой да є прѣходъ на съвѣстьта самоволно безъ общо то черковно дозволеніе? Не! Опазы ны Боже. И никъкъ не цемъ дързна.

По това за нищо нѣмамы толкова нꙋждѫ подъ Царската Сѣнка, ный народно, колкото за необходимѫтѫ любовь, да ѭ имаме вынаги по мѣждꙋ си; Защото спорѣдъ любовьтѫ можимъ видѣ жалаемитѣ нꙋждны порѧдоцы въ Черквата си. Я самичката любовь тꙋкꙋ тогава це ѭ имаме, ако живѣемъ въ Бога. Нъ Бога никой ни є видѣлъ никога; то ако сѧ любымъ єдинъ дрꙋгій Богъ це пребѫди въ насъ, и когато є Богъ въ насъ, никакви мѫчнотіи не цемъ ꙋсѣти въ нищо. Понеже Той це ны є възлюбылъ и Неговата любовь съвършенно це є въ насъ; Както ꙋчи и Свѧтый Апос. "Бо́га никто́же нигдѣже ви́дѣ: А́ще дрꙋ́гъ дрꙋ́га лю́бымъ, Бо́гъ въ на́съ пребыва́етъ, и любы́ Его́ съвръше́нна е́сть въ на́съ." (1-во Іоанъ. 4, 12). И пакъ: Ако рѣче нѣкой:„ азъ обычамъ бога, а ненавиждамъ брата си—ближніѧ си„" той є лажовникъ—; Защото, който не любы брата си—,ближніѧ си, когото виды Бога Когото не є видѣлъ, какъ можи да любы?" А́ще кто́ рѣче́тъ, я́ко люблю́ Бо́га, а́ бра́та своего́ не нави́дитъ, лъжь е́сть: и́бо, нелюбѧ́й бра́та своего́ іего́же ви́дѣ, Бо́га, Его́те неви́дѣ, ка́ко мо́жетъ любы́ти? (таможе, 20.) И, ако раздамъ